

28 iulie 2024 • DUMINICA XVII D.P.A. • Sf. Victor I, pp. m.

LECTURA I

Vor mânca și va mai rămâne!

*Citire din cartea a doua a Regilor
4,42-44*

În zilele acelea, a venit un om din Baal-Șalișa. A adus pâine la omul lui Dumnezeu, pâine din primele roade ale pământului, douăzeci de pâini de orz și spice în sacul său. Elizeu a zis: „Dă oamenilor să mănânce!” Slujitorul său a răspuns: „Cum pot să dau aceasta la o sută de oameni?” Dar Elizeu a zis: „Dă oamenilor să mănânce! Căci așa spune Domnul: «Vor mânca și va mai rămâne»”. Atunci le-a pus în fața lor; ei au mâncat și a mai rămas, după cuvântul Domnului.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 144(145),10-11.15-16.17-18 (R.: 16)

R.: Tu deschizi, Doamne, mâinile tale și saturezi cu dărnicie orice vietate.

Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale și credincioșii tăi să te binecuvânteze;

să facă cunoscută gloria domniei tale

și să vorbească despre puterea ta!

R.

Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare,

tu le dai hrană la vreme potrivită.

Tu deschizi mâinile tale

și saturezi cu dărnicie orice vietate.

R.

Drept este Domnul pe toate căile sale

și credincios în toate lucrările sale.

Domnul este alături de toți cei care-l cheamă,

de toți cei care-l cheamă în adevăr.

R.

LECTURA A II-A

Este un singur trup, un singur Domn, o singură credință, un singur Botez.

Citare din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 4,1-6

Fraților, așadar, vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să umblați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur Botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Lc 7,16bc

(Aleluia) Un mare profet s-a ridicat printre noi și Dumnezeu a vizitat poporul său. (Aleluia)

EVANGHELIA

Au împărțit celor care ședeau cât a voit fiecare.

Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 6,1-15

În acel timp, Isus a trecut pe malul celălalt al Mării Galileii sau a Tiberiadei. Îl urma o mulțime mare pentru că văzuse semnele

pe care le făcuse cu bolnavii. Isus s-a urcat pe munte și s-a așezat acolo împreună cu discipolii lui. Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. Ridicându-și ochii și văzând că o mulțime mare venea după el, Isus i-a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pâini ca aceștia să mănânce?” Însă spunea aceasta punându-l la încercare; de fapt, el știa ce avea de gând să facă. Filip i-a răspuns: „Nu le-ar ajunge pâine de două sute de dinari ca să ia fiecare câte puțin”. Unul dintre discipolii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis: „Este aici un copilaș care are cinci pâini de orz și doi peștișori. Însă ce sunt acestea pentru atâția?” Isus a zis: „Faceți-i pe oameni să se așeze!” În locul acela era multă iarbă. Așadar, s-au așezat bărbații, în număr cam de cinci mii. Isus a luat pâinile și, mulțumind, le-a dat celor așezați; la fel și din peștișori, cât a voit fiecare. Când s-au săturat, le-a spus discipolilor săi: „Adunați bucățile rămase, ca să nu se piardă nimic!” Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu bucăți care au rămas de la cei ce mâncaseră din cele cinci pâini de orz. Văzând semnul pe care îl făcuse, oamenii spuneau: „Cu adevărat, acesta este profetul care vine în lume!” Așadar, cunoscând că au să vină și să-l ia cu forța ca să-l facă rege, Isus s-a retras din nou pe munte, el singur.

Cuvântul Domnului

Pentru această a XVII-a duminică de peste an, lectura evanghelică se limitează la relatarea înmulțirii pâinilor (In 6,1-15). Acest episod nu este decât începutul unui lung capitol al evangheliei sfântului Ioan intitulat, în funcție de conținutul său doctrinal, „discursul despre pâinea vieții” și care, subîmpărțit, ne va fi propus spre meditare în următoarele patru duminici. Cele patru părți ale capitolului propuse de Lecționarul nostru s-ar putea intitula: 1. minunea pâinilor (vv. 1-15); 2. Isus merge pe apele mării (vv. 16-25); 3. discursul despre pâinea vieții (vv. 26-59); 4. reacțiile la cuvintele lui Isus (vv. 60-70).

Nu putem să nu remarcăm faptul că acest episod al înmulțirii pâinilor, spre deosebire de restul capitolului, se apropie foarte mult de cele ale evangheliilor sinoptice (Mt 14,13-21; Mc 6,30-44 și Lc 9,10-17). Precizări precum numărul de coșuri cu resturile de pâine, douăsprezece, sau cel al persoanelor hrănite, cinci mii, sunt identice. În plus gesturile lui Isus sunt relatate cu aceeași nuanță liturgică într-un identic context pascal și cu un același scop catehetic. Cu toate acestea sfântul Ioan își păstrează originalitatea, iar povestirea sa comportă o cateheză care îi este proprie. Sfântul Ioan, de exemplu, situează evenimentul minunii

pâinilor într-un cadru geografic care, în sine, cuprinde deja o învățătură. Astfel, mențiunea Galileei face posibilă apropierea acestui „semn” al înmulțirii pâinilor și al săturării mulțimilor de primul „semn”, cel împlinit de Isus la Cana când, transformând apa în vin, și-a manifestat slava (2,1-11). Apoi, inițiativa de a da de mâncare mulțimii îi aparține lui Isus, iar hrana oferită nu va fi un act de „milă” față cei înfomețați (Mt 15,32; Mc 8,2), ci un „semn” al unei realități venite de sus din cer. Altfel spus, Isus reiterează minunea hrănirii cu mană a poporului flămând de către Moise. Ceea ce îl deosebește de conducătorul exodului este faptul că Isus nu are nevoie să mijlocească hrana venită din cer ci, cu putere proprie, înmulțește pâinile. Cât privește pâinile, sfântul Ioan este singurul care precizează din ce sunt ele făcute: din orz, hrana săracilor (Jud 7,13 sau Ez 4,12) dar și materie de ofrandă la templu (Nm 5,15; Ez 45,13). Nu în ultimul rând, descrierea minunii înmulțirii pâinilor e realizată prin evidențierea unor gesturi ale lui Isus care le anticipă pe cele ale Ultimei Cîine: a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a împărțit-o. Ucenicilor nu le va reveni decât să adune resturile în coșuri.

Reacția mulțimii este aceea de a exclama în mod spontan că Isus

este Profetul prevestit de Moise (v. Dt 18,18) și, de vreme ce a împlinit unul din semnele de atâta timp așteptat, nu e de mirare ca au voit să-l facă rege (mesia politic). Conotația politică a acestui titlu îl face pe Isus să refuze.

O astfel de relatare ne pune în fața misterului persoanei lui Isus: vindecător și, mai ales, Profetul care reiterează minunile exodului. Pentru noi, spre deosebire de contemporanii lui Isus, apelativul de „rege” s-a purificat de conotațiile mesianice (politice) și de aceea ne este mult mai ușor să întrezărim în euharistie prezența lui Cristos, Rege și Domn, cel care oferă pâinea vieții și care este el însuși această pâine a vieții.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 28 iulie - 4 august 2024

28	D	DUMINICA XVII D.P.A.; Sf. Victor I, pp. m.
29	L	Ss. Marta, Maria și Lazăr, frați **
30	M	Sf. Petru Crisologul, ep. înv. *
31	M	Sf. Ignațiu de Loyola, pr. **
1	J	Sf. Alfons M. de Liguori, ep. înv. **
2	V	Ss. Eusebiu de Vercelli, ep. *; Petru Iulian Eymard, pr. *; Portiuncula
3	S	Sf. Martin, pustnic
4	D	DUMINICA XVIII D.P.A.; Sf. Ioan Maria Vianney, pr.

Gândul săptămânii

“Multe putem aștepta de la cei care știu să aștepte.” (Fericitul Vladimir Ghika)

